

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 124

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
5.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 692 din 7 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	2–4
	Decizia nr. 695 din 7 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a)–e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri	5–7
	Decizia nr. 764 din 28 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) lit. c) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2017 pentru modificarea Legii dialogului social nr. 62/2011 și a art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social.....	8–11
	Decizia nr. 765 din 28 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	12–14
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
60.	— Decizie pentru eliberarea doamnei Andreea Păstîrnac din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe	15
61.	— Decizie privind numirea doamnei Andreea Păstîrnac în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului	15

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 166/2016
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 48 și 49 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1043 din 23 decembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. 15 — Componența Comisiei pentru dezvoltare regională, administrarea activelor statului și privatizare, domnul senator Caracotă Iancu — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei, în locul domnului senator Bulacu Romulus — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 7 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 7 februarie 2018.
Nr. 5.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 692

din 7 noiembrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 78/2000
pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Adrian Aristotel Căncescu în Dosarul nr. 5.495/62/2016 al Tribunalului Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.169D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită. La dosarul cauzei, autorul excepției de neconstituționalitate a depus un memoriu, prin care solicită admiterea acesteia.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca

neîntemeiată. Se susține că legiuitorul a prevăzut mai multe situații în care dispunerea măsurilor asigurătorii este obligatorie, respectiv în cazul săvârșirii unor infracțiuni de evaziune fiscală, în cazul săvârșirii unor infracțiuni de spălare a banilor și în ipoteza săvârșirii infracțiunilor de corupție reglementate prin Legea nr. 78/2000. Se arată că obligația, astfel prevăzută în sarcina organelor judiciare, este justificată de importanța deosebită a valorilor sociale ocrotite prin actul normativ analizat, precum și de prejudiciile produse, de regulă, prin săvârșirea unor asemenea infracțiuni. Se susține că, în ipoteza analizată, luarea măsurilor asigurătorii, se impune pentru ca statul sau persoana păgubită să își poată recupera prejudiciul suferit. Se mai arată că, întrucât textul criticat reglementează o măsură asigurătorie, nu se poate susține încălcarea, prin acesta, a prezumției de nevinovăție și a celorlalte drepturi fundamentale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 142/UP din 11 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.495/62/2016, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție invocată de Adrian Aristotel Căncescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei ordonanțe prin care a fost dispusă măsura asigurătorie a sechestrului asupra bunurilor autorului excepției, conform dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 78/2000.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 20 din Legea nr. 78/2000 sunt neconstituționale, întrucât impun organelor de urmărire penală să dispună măsuri asigurătorii în mod automat, în cazul în care există suspiciuni cu privire la săvârșirea unei infracțiuni dintre cele reglementate la Capitolul III din Legea nr. 78/2000. În aceste condiții, se susține că, întrucât măsurile asigurătorii au caracter restrictiv de drepturi, vizând dreptul de proprietate privată, așa cum acesta este prevăzut la art. 44 alin. (2) din Constituție, art. 20 din Legea nr. 78/2000 este de natură a contraveni prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală. Se arată că, potrivit acestora din urmă, restrângerea exercițiului unui drept trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele două condiții: să fie necesară într-o societate democratică și să fie proporțională cu situația care a determinat-o, condiții ce nu sunt îndeplinite în cazul textului criticat. Se susține, în acest sens, că restrângerea exercițiului dreptului de proprietate privată, în ipoteza juridică analizată, este necesară doar dacă există suspiciuni rezonabile că suspectul, inculpatul sau partea responsabilă civilmente intenționează sau încearcă să ascundă, să distrugă, să înstrăineze sau să sustragă de la urmărire bunurile în privința cărora sunt dispuse măsurile asigurătorii; însă, în lipsa unei astfel de suspiciuni sau a unor probe corespunzătoare, restrângerea criticată nu este justificată. Referitor la lipsa de proporționalitate a dispoziției legale criticate, se susține că, în urma aplicării măsurilor prevăzute prin prevederile art. 20 din Legea nr. 78/2000, se cauzează un prejudiciu nejustificat titularului dreptului de proprietate asupra bunurilor supuse acestor măsuri sau terțelor persoane.

6. **Tribunalul Brașov — Secția penală** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată că textul criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la considerentele Deciziei nr. 10 din 14 ianuarie 2016, prin care Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 78/2000.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că textul criticat este constituțional și arată că își menține punctul de vedere exprimat prin Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care au următorul cuprins: „*În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.*”

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată și art. 53 alin. (2) cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, fiind pronunțate, în acest sens, Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 4 aprilie 2016, Decizia nr. 718 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 14 februarie 2017, și Decizia nr. 198 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 4 iulie 2017, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

15. Prin Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016, paragrafele 13—20, Curtea a reținut că măsurile asigurătorii sunt definite drept măsuri procesuale cu caracter real care au ca efect indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile care aparțin suspectului, inculpatului, părții responsabile civilmente sau altor persoane, prin instituirea unui sechestrului asupra acestora în vederea confiscării speciale, a confiscării extinse, executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori acoperirii despăgubirilor civile. Aceste măsuri au caracter provizoriu, având rolul de a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care ar putea să asigure repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, plata amenzii, a cheltuielilor judiciare sau realizarea confiscării, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Potrivit art. 249 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală, măsurile asigurătorii pentru garantarea executării pedepsei amenzii se pot lua numai asupra bunurilor suspectului sau inculpatului; în vederea confiscării speciale sau confiscării extinse se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului ori ale altor

persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile ce urmează a fi confiscate; în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente, până la concurența valorii probabile a acestora. Măsurile asigurătorii se dispun de procuror, în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la cererea părții civile, prin ordonanță motivată, de judecătorul de cameră preliminară sau de instanța de judecată în timpul procesului penal, la sesizarea procurorului, a părții civile sau din oficiu, prin încheiere motivată, producându-și efectele de la momentul dispunerii până la momentul pronunțării hotărârii definitive în dosarul penal. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că măsura asigurătorie, indiferent de organul judiciar care o instituie, trebuie motivată, fiind necesar să se arate, în cuprinsul actului prin care se dispune (ordonanță sau încheiere), îndeplinirea condițiilor legale privind necesitatea dispunerii măsurii și, de asemenea, întinderea prejudiciului sau a valorii necesare pentru care se solicită sechestrul și valoarea care urmează a fi garantată în acest fel. De asemenea, pentru instituirea sechestrului asigurător nu este necesar ca suspectul sau inculpatul să pregătească ori să realizeze manopere sau activități din care să rezulte că ar intenționa ascunderea bunurilor sale, măsura putând fi dispusă în toate cazurile în care s-a produs un prejudiciu sau legea impune confiscarea specială sau extinsă.

16. Totodată, Curtea a constatat că dispunerea măsurilor asigurătorii și instituirea sechestrului asigurător se fac pe baza valorilor implicate în cauză (valoarea prejudiciului sau a sumelor probabile ce trebuie confiscate, bonitatea suspectului sau a inculpatului, valoarea patrimoniului de care acesta dispune) și sunt lăsate, de regulă, la aprecierea organelor judiciare. De la această regulă, Codul de procedură penală și legile speciale prevăd excepții referitoare atât la obligativitatea instituirii sechestrului asigurător, cât și la imposibilitatea luării măsurilor asigurătorii, acestea din urmă având drept criterii calitatea titularilor și tipul bunurilor.

17. Cu privire la cea dintâi categorie de excepții, dispozițiile art. 249 alin. (7) din Codul de procedură penală instituie obligativitatea instituirii sechestrului în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitatea de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă, indiferent dacă aceasta are sau nu desemnat un reprezentant legal și indiferent dacă acesta înțelege să formuleze o cerere de sechestr.

18. Cazuri de instituire obligatorie a sechestrului asigurător sunt prevăzute: la art. 32 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării

terrorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie în cazul săvârșirii oricărei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism; la art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, care prevede obligativitatea luării măsurilor asigurătorii în situația săvârșirii unei infracțiuni prevăzute de această lege; și la art. 20 din Legea nr. 78/2000, criticat de autorul excepției.

19. Analizând obiectul legilor anterior enumerate, precum și particularitățile infracțiunilor în cazul cărora este prevăzută excepția luării obligatorii a măsurilor asigurătorii, Curtea a reținut că reglementarea acestor excepții a fost determinată, în mod special, de importanța relațiilor sociale ocrotite prin acestea, de caracteristicile elementelor constitutive ale laturii obiective a acestor infracțiuni și de pericolul social crescut al faptelor incriminate.

20. Referitor la norma juridică a cărei neconstituționalitate se invocă în prezenta cauză, Curtea a constatat că aceasta obligă organele judiciare la luarea măsurilor asigurătorii în cazul unor infracțiuni ce au un obiect material care poate atinge valori foarte mari și al căror pericol social este, de asemenea, foarte ridicat. Așa fiind, și prejudiciile provocate prin săvârșirea infracțiunilor constau în sume însemnate de bani. În aceste condiții, textul criticat are rolul de a asigura posibilitatea acoperirii parțiale sau totale a pagubelor provocate, caracterul obligatoriu al măsurilor asigurătorii având rolul de a împiedica sustragerea, ascunderea sau înstrăinarea bunurilor ce fac obiectul lor.

21. Prin urmare, Curtea a constatat că, prin prisma particularităților infracțiunilor reglementate prin Legea nr. 78/2000, obligativitatea instituirii măsurilor asigurătorii apare ca fiind justificată.

22. Referitor la pretinsa încălcare prin textul criticat a dispozițiilor art. 44 din Constituție, s-a arătat că, prin Decizia nr. 207 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 3 iunie 2015 (paragraful 19), Curtea Constituțională a statuat că, până la dovedirea inovăției în materie penală, indisponibilizarea instituită prin sechestrul nu afectează substanța dreptului avut asupra bunurilor supuse măsurii.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții, atât considerentele, cât și soluția din deciziile mai sus citate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Aristotel Căncescu în Dosarul nr. 5.495/62/2016 al Tribunalului Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 695

din 7 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Ioan Robert Zaharia în Dosarul nr. 1.442/110/2015 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.425D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se arată că legiuitorul a definit, în cuprinsul art. 1 din Legea nr. 143/2000, noțiunile folosite în actul normativ anterior menționat, aspect care contribuie la claritatea și accesibilitatea normelor. Se susține că, la art. 1 lit. a) din Legea nr. 143/2000, se precizează că aceasta reglementează cu privire la substanțele aflate sub control național, destinatarul normei fiind avertizat cu privire la regimul strict al unor astfel de substanțe. Se conchide că, dacă de vreme ce substanțele anterior menționate sunt supuse unui anumit regim de comercializare, obținerea lor, în mod clandestin, ar trebui să dea naștere unor suspiciuni ale făptuitorilor cu privire la incidența legii penale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.442/110/2015, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri**, excepție invocată de Ioan Robert Zaharia într-o cauză având ca obiect soluționarea unor apeluri formulate

împotriva unei sentințe penale de condamnare a autorului excepției sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni dintre cele reglementate prin Legea nr. 143/2000.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele criticate sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, neoferind securitate juridică destinatarilor lor, întrucât aceștia nu pot determina cu exactitate care sunt substanțele ce intră sub incidența actului normativ anterior menționat. Se arată că referirile la substanțele înscrise în tabelele din cuprinsul anexelor nr. I—IV la Legea nr. 143/2000 trebuie să se facă, în mod concret, prin numirea produselor în care acestea sunt încorporate, știut fiind că substanțele și formulele chimice enumerate în anexele mai sus referite țin de domeniul științei, și nu de domeniul cunoașterii comune, la care fac apel normele juridice. Se arată că prevederile art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 dau naștere unor confuzii, ce duc la încălcarea dreptului la apărare al inculpaților. Se susține, de asemenea, că textele criticate încalcă libertatea individuală a inculpaților, întrucât creează confuzie între produsele, respectiv plantele ce pot fi comercializate și substanțele înscrise în tabelele referitoare la droguri și precursori ai acestora, din cuprinsul anexelor nr. I—IV la Legea nr. 143/2000. Se arată totodată că dispozițiile art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 creează discriminare între cetățenii români și cetățenii altor state membre ale Uniunii Europene, în care consumul de plante etnobotanice constituie contravenție. Se precizează, în acest sens, că în România o cantitate de 0,1—1/100 grame dintr-un produs ce conține una dintre substanțele enumerate în anexele nr. I—IV la Legea nr. 143/2000 determină încadrarea faptelor ce vizează respectivul produs drept infracțiune.

6. **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că textele criticate sunt clare, precise și previzibile, dând posibilitatea persoanelor interesate să determine care sunt situațiile în care se aplică și consecințele faptelor pe care le săvârșesc.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că noțiunile folosite în cuprinsul Legii nr. 143/2000 sunt definite la art. 1 din această lege, ceea ce reprezintă o aplicare a principiului legalității incriminării, motiv pentru care dispozițiile art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 satisfac exigențele calității legii penale. Mai mult, în vederea asigurării previzibilității actului normativ criticat,

legiuitorul a clasificat substanțele, prevăzute în cuprinsul Legii nr. 143/2000, în droguri de mare risc, droguri de risc și precursori. Se mai susține că textele criticate cuprind cuvinte folosite de legiuitor în sensul lor comun în limba română. Se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la calitatea legii, respectiv la deciziile nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011, nr. 1 din 11 ianuarie 2012 și nr. 146 din 12 martie 2015 și la hotărârile din 15 noiembrie 1996, 25 noiembrie 1996 și 4 mai 2000, pronunțate în cauzele *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, și *Rotaru împotriva României*, paragraful 55. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 143/2000 sunt invocate considerentele și soluția din cuprinsul Deciziei Curții Constituționale nr. 1.335 din 11 octombrie 2011.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 sunt constituționale. Se susține că textele legale criticate sunt suficient de clare, precise și previzibile pentru a permite destinatarilor să prevadă, într-o măsură rezonabilă, în raport cu circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Se arată că din textele legale criticate poate fi dedus cu ușurință faptul că sancțiunile prevăzute prin normele de incriminare se aplică doar faptelor săvârșite în una dintre modalitățile expres enumerate în ipoteza normei de incriminare. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul legalității, fiind invocate hotărârile din 5 ianuarie 2000 și 8 iulie 2008, pronunțate în cauzele *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, și *Fener Rum Patrikligi împotriva Turciei*, paragraful 70.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014, care au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. a)—e): „În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *substanțe aflate sub control național* — drogurile și precursorii înscrși în tabelele-anexă nr. I—IV, care fac parte integrantă din prezenta lege; tabelele pot fi modificate prin înscrierea unei noi plante sau substanțe, prin radierea unei plante sau substanțe ori prin transferarea acestora dintr-un tabel în altul, la propunerea ministrului sănătății sau a ministrului afacerilor interne;

b) *droguri* — plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I—III;

c) *droguri de mare risc* — drogurile înscrise în tabelele nr. I și II;

d) *droguri de risc* — drogurile înscrise în tabelul nr. III;

e) *precursori* — substanțele utilizate frecvent în fabricarea drogurilor, înscrise în tabelul nr. IV [...]”;

— Art. 2: „(1) Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.”.

13. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legii, art. 16 cu privire la principiul egalității în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 cu privire la dreptul de acces liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil și art. 8 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice cu privire la interzicerea sclaviei și a muncii forțate, precum și art. 47 referitoare la dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, art. 48 alin. (2) referitoare la dreptul la apărare și art. 49 în componenta sa referitoare la principiul legalității infracțiunilor și pedepselor din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 1 lit. a)—e) din Legea nr. 143/2000 prevăd sensul noțiunilor de „substanțe aflate sub control național”, „droguri”, „droguri de mare risc”, „droguri de risc” și „precursori”, în vederea utilizării lor, în cuprinsul normelor de incriminare reglementate prin legea anterior menționată. Astfel, pentru a sancționa penal faptele enumerate în ipoteza normei de la art. 2 din Legea nr. 143/2000, legiuitorul a procedat la definirea noțiunilor și a sintagmelor mai sus enumerate, arătând sensul conferit acestora, în contextul juridic analizat. Prin urmare, cu prilejul determinării conținutului constitutiv al infracțiunii prevăzute la art. 2 din Legea nr. 143/2000, stabilirea elementului material al laturii obiective poate fi făcută doar prin raportare la prevederile art. 1 din aceeași lege. Această modalitate de definire a infracțiunii anterior precizate este de natură a asigura claritatea, precizia și previzibilitatea dispoziției legale criticate, standarde impuse de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție.

15. De asemenea, trimiterea din cuprinsul dispozițiilor art. 1 lit. a)—e) din Legea nr. 143/2000 la anexele nr. I—IV la legea anterior referită, anexe care cuprind denumiri ale substanțelor ce intră în categoriile de droguri astfel reglementate, sunt determinate de caracterul strict tehnic al conținutului respectivelor anexe, care face imposibilă enumerarea respectivelor substanțe în cuprinsul textului criticat. De altfel, Curtea constată că, potrivit art. 57 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor

normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, anexele sunt parte componentă a actului normativ din care fac parte și au forța juridică a acestuia, existența lor fiind impusă de rațiuni de tehnică legislativă. Această modalitate de reglementare nu este însă de natură a încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5). Cu privire la acestea din urmă, Curtea Constituțională a statuat, în repetate rânduri, în jurisprudența sa, spre exemplu prin Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016, paragraful 31, făcând trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută, una dintre tehnicile standard de reglementare constând în recurgerea, mai degrabă, la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, s-a statuat că numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică și că, oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal, nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare existând întotdeauna. Prin aceeași decizie s-a arătat că, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. S-a reținut, de asemenea, că rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. S-a conchis că art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (hotărârile din 22 noiembrie 1995, 24 mai 2007, 12 februarie 2008 și 21 octombrie 2013, pronunțate în cauzele *S. W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoni* și *Militaru-Pidhorni împotriva României*,

paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

16. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că aplicarea dispozițiilor art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 corespunde exigențelor art. 1 alin. (5) din Constituție, neputând determina o restrângere discreționară sau nejustificată a dreptului de proprietate privată, în situația dispunerii confiscării unor substanțe dintre cele care fac parte din categoriile definite la art. 1 din Legea nr. 143/2000.

17. În ceea ce privește comparația realizată de autorul excepției între regimul juridic al incriminării faptelor prevăzute la art. 2 din Legea nr. 143/2000 în România și modalitatea de sancționare a acestora în alte state membre ale Uniunii Europene, Curtea reține că astfel de diferențe nu pot sta la baza constatării încălcării dispozițiilor art. 16 din Constituție, întrucât norma constituțională anterior menționată consacră principiul egalității în drepturi între cetățeni, noțiunea de „cetățean”, la care face referire alin. (1) al art. 16 anterior menționat, având în vedere cetățenii români. Mai mult, dreptul penal reprezintă o ramură de drept ce reglementează, printre altele, infracțiuni și pedepse corespunzătoare acestora, potrivit nevoilor de protecție a unor valori fundamentale, existente la nivel național, care pot fi diferite în rândul statelor membre, motiv pentru care, în prezent, nu se poate proceda la o implementare uniformizată, în privința modalității concrete de incriminare și a sancțiunilor aplicate, a normelor de drept penal european, ci, mai degrabă, la implementarea acestora în legislațiile interne, prin aplicarea principiului subsidiarității.

18. Cu privire la pretinsa încălcare, prin textele criticate, a prevederilor art. 21 și art. 24 din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenție, Curtea reține că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât dispozițiile legale criticate au în vedere conținutul constitutiv al unor infracțiuni, vizând, prin urmare, aplicarea unor norme de drept penal substanțial. Or, garanțiile specifice dreptului de acces liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare se asigură prin mijloace juridice specifice dreptului procesual penal.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Robert Zaharia în Dosarul nr. 1.442/110/2015 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 1 lit. a)—e) și art. 2 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 764

din 28 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) lit. c) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2017 pentru modificarea Legii dialogului social nr. 62/2011 și a art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Sentința civilă nr. 2.398 din 11 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 812/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) lit. c) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013, republicată.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Eugen Lucan și de intervenienta Asociația „Anticorupție”, în cadrul soluționării acțiunii în contencios administrativ, formulate de Eugen Lucan, în nume propriu și în calitate de reprezentant legal al Asociației „Angel”, având ca obiect principal anularea Deciziei prim-ministrului nr. 219/2015, prin care a fost desemnat un nou membru al Consiliului Economic și Social, și menținerea Deciziei prim-ministrului nr. 340/2013, prin care reclamantul Eugen Lucan a fost desemnat membru al Consiliului Economic și Social, în calitate de reprezentant al Asociației „Angel”.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 prevăd sintagma „*structuri asociative*”, cu „o definiție informă, care ascunde un interes public”. În acest sens arată că societatea civilă, atât potrivit tradiției, cât și potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, se exprimă prin asociații, fundații și federații. Or, dispozițiile de lege criticate folosesc noțiunea de „*structuri asociative*”, deși organizațiile societății civile nu pot fi decât asociațiile și fundațiile. Astfel, lipsește cerința de claritate, previzibilitate și proporționalitate, legea folosind o definiție imprecisă, care contravine cadrului legal și care nu este adecvată și echitabilă.

8. O altă consecință a acestei reglementări injuste este încălcarea principiului general al legalității și a principiului vieții democratice în activitatea instituțiilor publice. Atât sindicatele, cât și Consiliul Economic și Social au un rol, statut și lege proprie de organizare și funcționare. Nu se poate ignora cadrul constituțional și legal pentru a se crea instituții care încalcă rolul Consiliului Economic și Social, de a se asigura dialogul tripartid (care devine bipartid). Se creează o inegalitate evidentă între organizațiile societății civile și sindicate și patronate, societatea civilă fiind „din nou ignorată”. Deși societatea civilă este, de asemenea, lipsită de o definiție legală (ca și democrația, poate fi definită doar funcțional/organizațional, existând numeroase teorii sociale, economice, politice etc. referitoare la aceste concepte), în mod categoric, sintagma „*structuri asociative*” este nelegală. Fără a se transforma într-un legislator pozitiv, Curtea poate aprecia dacă reglementarea este proporțională, fiind cea mai adecvată, justă și echitabilă reglementare.

9. Cu privire la dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013, autorii excepției de neconstituționalitate arată că, „deși excede controlului de constituționalitate”, solicită Curții să constate că noul plen al Consiliului Economic și Social nu își

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) lit. c) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, excepție ridicată de Eugen Lucan și Asociația „Anticorupție”, în Dosarul nr. 812/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.479D/2016.

2. La apelul nominal răspunde consilierul juridic Lidia Marin, pentru Ministerul Muncii și Justiției Sociale, cu delegație la dosar, precum și consilierul juridic Monica Gabriela Rasquin, pentru Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social, cu delegație la dosar. Lipsesc autorii excepției și celelalte părți. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Muncii și Justiției Sociale arată că susține punctul de vedere deus la dosar prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Precizează că, după înființarea Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social, Ministerul Muncii și Justiției Sociale nu mai are calitate procesuală, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2017.

4. Reprezentantul Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social solicită, în esență, respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că însuși autorii excepției au menționat în fața instanței care a sesizat Curtea Constituțională că nu vizează o reală neconstituționalitate a textelor criticate, ci numai faptul că aceste texte le aduc prejudicii. Mai susține că, în momentul de față, excepția de neconstituționalitate nici nu mai prezintă interes, deoarece decizia prim-ministrului, a cărei anulare s-a cerut în fața instanței de judecată, și-a produs efectele.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită, în principal, respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece criticile formulate sunt doar aprecieri personale, subiective, ale autorilor excepției, fără prezentarea unor argumente juridice, nefiind astfel în prezența unei veritabile excepții de neconstituționalitate. În subsidiar apreciază că excepția este neîntemeiată.

poate desfășura activitatea din cauza unui blocaj „fără nicio substanță, legitimitate, antidemocratic al secțiunii patronale”. O asemenea reglementare nu mai există în România, cu privire la nicio instituție reprezentativă, și nici în Uniunea Europeană, fiind antidemocratică, întrucât permite perpetuarea unei situații de reprezentare nelegitimă, cauzată de încetarea mandatului, înfrângând principiul legalității. Reglementarea criticată este lipsită de cerința de claritate, previzibilitate și proporționalitate, întrucât nu se prevede un termen de perpetuare a situației de reprezentare anterioară. Se creează inclusiv consecințe de inegalitate în fața legii, deoarece membrii care sunt nou desemnați nu își pot îndeplini mandatul.

10. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, neexistând argumente de natură a conduce la contrarietatea prevederilor legale criticate cu dispozițiile constituționale invocate.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece, din argumentele expuse, rezultă că acestea sunt de fapt doar niște aprecieri personale, subiective, fără a fi argumente juridice care să susțină o contrarietate între normele legale criticate și dispozițiile Constituției.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în actul de sesizare, îl constituie prevederile art. 11 alin. (2) lit. c) și ale art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 2 octombrie 2015, cu următorul conținut:

— Art. 11 alin. (2) lit. c): *„Desemnarea membrilor Plenului Consiliului Economic și Social se face după cum urmează: [...] c) 15 membri, reprezentând structuri asociative ale societății civile, numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice. Reprezentanții societății civile vor fi propuși, conform modelului Comitetului Economic și Social European, din următoarele structuri ale societății civile: organizații ale drepturilor omului, inclusiv ale drepturilor femeilor, tineretului și copiilor; organizații centre de resurse; organizații din domeniul sănătății și ale persoanelor cu dizabilități; organizații pentru servicii sociale și eradicarea sărăciei; organizații de mediu și probleme legate de mediul rural; asociații academice, profesionale, pentru protecția consumatorului; organizații ale economiei sociale; organizații cooperatiste ale profesiunilor liberale; organizații ale agricultorilor; organizații ale*

pensionarilor; organizațiile comunităților locale și alte organizații neguvernamentale cu activități în domeniile de competență ale Consiliului Economic și Social.”;

— Art. 16 alin. (2): *„Până la data constituirii noului plen al Consiliului Economic și Social, plenul anterior își continuă activitatea.”*

16. Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2017 pentru modificarea Legii dialogului social nr. 62/2011 și a art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 29 martie 2017, având în prezent următorul conținut: *„Desemnarea membrilor Plenului Consiliului Economic și Social se face după cum urmează: [...] c) 15 membri reprezentând societatea civilă, constituind partea societății civile, numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social în conformitate cu prevederile art. 12, din cadrul structurilor cooperatiste, profesiunilor liberale, organizațiilor pentru protecția consumatorilor, comunității științifice și academice, organizațiilor de agricultori, organizațiilor de pensionari, organizațiilor comunităților locale, asociațiilor care reprezintă familia și persoanele cu dizabilități și al altor organizații neguvernamentale cu activități în domeniile de competență ale Consiliului Economic și Social.”* De asemenea, ulterior invocării excepției de neconstituționalitate, dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013 au fost abrogate prin art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 30 iunie 2016. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așadar, cu privire la dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. c), Curtea observă că, deși nu a mai fost preluată soluția legislativă criticată, și anume sintagma *„structuri asociative”*, atât aceste dispoziții, cât și cele ale art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013, abrogate, își produc în continuare efectele juridice, deoarece acestea erau în vigoare la momentul emiterii Deciziei prim-ministrului nr. 219/2015, decizie a cărei anulare constituie obiectul cauzei de contencios administrativ în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. În concluzie, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. c) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013, în forma avută anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2017.

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, cu referire la art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit legii sale de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social este organismul consultativ al Parlamentului și al Guvernului României, în următoarele domenii de specialitate: politicile economice; politicile financiare și fiscale; relațiile de muncă, protecția socială, politicile salariale și egalitatea de șanse și de tratament; agricultură, dezvoltare rurală, protecția mediului și dezvoltare durabilă; protecția consumatorului și concurență loială; cooperație, profesii liberale și activități independente; drepturi și libertăți cetățenești; politicile în domeniul sănătății; politicile în domeniul educației, tineretului, cercetării, culturii și sportului. Consiliul Economic și Social este o instituție publică de interes național, tripartită, autonomă, constituită în scopul realizării dialogului tripartit la nivel național dintre organizațiile patronale, organizațiile sindicale și reprezentanții ai asociațiilor și fundațiilor neguvernamentale ai societății civile. Atribuțiile Consiliului Economic și Social sunt următoarele: avizează proiectele de acte normative din domeniile de specialitate prevăzute de lege, inițiate de Guvern, precum și propunerile legislative ale deputaților și senatorilor, invitând inițiatorii la dezbaterea actelor normative; elaborează, la solicitarea Guvernului, a Parlamentului sau din proprie inițiativă, analize și studii privind realitățile economice și sociale; semnaleză Guvernului sau Parlamentului apariția unor fenomene economice și sociale care impun elaborarea unor noi acte normative. Potrivit art. 11 din Legea nr. 248/2013, în forma actuală, Plenul Consiliului Economic și Social este constituit dintr-un număr de 45 de membri, iar desemnarea acestora se face după cum urmează: 15 membri numiți de confederațiile patronale reprezentative la nivel național, constituind partea patronală, 15 membri numiți de confederațiile sindicale reprezentative la nivel național, constituind partea sindicală, și 15 membri reprezentând societatea civilă, constituind partea societății civile, numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social, din cadrul structurilor cooperatiste, profesiunilor liberale, organizațiilor pentru protecția consumatorilor, comunității științifice și academice, organizațiilor de agricultori, organizațiilor de pensionari, organizațiilor comunităților locale, asociațiilor care reprezintă familia și persoanele cu dizabilități și al altor organizații neguvernamentale cu activități în domeniile de competență ale Consiliului Economic și Social. Potrivit art. 14 din lege, mandatul de membru al Plenului Consiliului Economic și Social este de 4 ani și poate fi reînnoit.

19. Cu privire la dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013, în forma avută anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2017, autorii excepției susțin, în esență, că sintagma „*structuri asociative*” este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, ceea ce contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece societatea civilă, atât potrivit tradiției, cât și potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, se exprimă prin asociații, fundații și federații. Curtea reține că, ulterior modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2017, noțiunea de „*structuri asociative*” din cuprinsul art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 a fost eliminată, textul în forma actuală prevăzând că cei 15 membri reprezentând societatea civilă, constituind partea societății civile, sunt numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social, din cadrul structurilor cooperatiste, profesiunilor liberale, organizațiilor pentru protecția consumatorilor, comunității științifice și academice, organizațiilor de agricultori, organizațiilor de pensionari, organizațiilor comunităților locale, asociațiilor care

reprezintă familia și persoanele cu dizabilități și al altor organizații neguvernamentale cu activități în domeniile de competență ale Consiliului Economic și Social.

20. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013, în forma avută anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2017, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale privind dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate fi dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013). Totodată, prin Decizia nr. 772 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2017, paragrafele 22 și 23, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, și Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi SRL și alții împotriva Italiei*, paragraful 109). Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor.

21. Aplicând aceste considerente la speța de față, Curtea reține că, potrivit textului de lege criticat, Plenul Consiliului Economic și Social este compus și din 15 membri, reprezentând

structuri asociative ale societății civile, numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice. Art. 11 alin. (2) lit. c) teza a doua din Legea nr. 248/2013, în forma avută anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2017, precizează cu claritate că reprezentanții societății civile vor fi propuși, conform modelului Comitetului Economic și Social European, din următoarele structuri ale societății civile: organizații ale drepturilor omului, inclusiv ale drepturilor femeilor, tineretului și copiilor; organizații centre de resurse; organizații din domeniul sănătății și ale persoanelor cu dizabilități; organizații pentru servicii sociale și eradicarea sărăciei; organizații de mediu și probleme legate de mediul rural; asociații academice, profesionale, pentru protecția consumatorului; organizații ale economiei sociale; organizații cooperatiste ale profesiunilor liberale; organizații ale agricultorilor; organizații ale pensionarilor; organizațiile comunităților locale și alte organizații neguvernamentale cu activități în domeniile de competență ale Consiliului Economic și Social. Astfel, pentru stabilirea în concret a reprezentanților societății civile, nu este relevantă denumirea/terminologia formală folosită de legiuitor, ci posibilitatea de a identifica/defini organizațiile ce reprezintă societatea civilă, după scopul lor. Având în vedere acestea, Curtea nu poate reține că textul de lege criticat ar fi lipsit de claritate, previzibilitate și proporționalitate și nici că legea ar folosi o definiție imprecisă, care ar conduce la încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, cu referire la art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, așa cum susțin autorii excepției de neconstituționalitate.

22. Cât privește critica de neconstituționalitate referitoare la existența unei inegalități între organizațiile societății civile și sindicate și patronate, societatea civilă fiind „din nou ignorată”, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 11 alin. (2) din Legea nr. 248/2013, plenul Consiliului Economic și Social este format din 45 membri, reprezentați în mod egal de partea patronală, de partea sindicală și de partea societății civile. Prin urmare, modalitatea egală de reprezentare

este clar prevăzută de lege, nefiind vorba despre un tratament juridic diferit.

23. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție și a principiului proporționalității, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, de vreme ce nu s-a reținut restrângerea exercițiului vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale.

24. Referitor la dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013, autorii excepției de neconstituționalitate arată că, „deși excede controlului de constituționalitate”, solicită Curții să constate că noul plen al Consiliului Economic și Social nu își poate desfășura activitatea din cauza unui blocaj „fără nicio substanță, legitimitate, antidemocratic al secțiunii patronale”. Or, o asemenea solicitare nu poate fi primită, deoarece nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci o critică privind aplicarea legii, a cărei soluționare este de competența instanțelor judecătorești. Cu privire la susținerea potrivit căreia reglementarea criticată este lipsită de cerința de claritate, previzibilitate și proporționalitate, întrucât nu se prevede un termen de perpetuare a situației de reprezentare veche, iar membrii nou desemnați nu își pot îndeplini mandatul, Curtea reține că această critică este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 15 din lege, organizațiile reprezentate vor înainta Consiliului Economic și Social lista membrilor numiți, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea mandatului membrilor în activitate, ședința de constituire a noului plen se convoacă cu 5 zile înainte de expirarea mandatului membrilor în activitate, iar, dacă noul plen nu s-a constituit până la data expirării mandatului plenului în funcțiune, secretarul general al Consiliului Economic și Social are obligația ca, după verificarea și validarea a cel puțin 24 de membri, câte 8 membri de fiecare parte, să convoace prima ședință a noului plen, într-un termen care nu poate depăși 15 zile calendaristice.

25. Așadar, Curtea reține că legea stabilește termene clare pentru situația de înnoire a Plenului Consiliului Economic și Social, fără a exista situația de perpetuare a reprezentării vechi, așa cum, în mod greșit, susțin autorii excepției.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugen Lucan și Asociația „Anticorupție” în Dosarul nr. 812/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. c) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2017 pentru modificarea Legii dialogului social nr. 62/2011 și a art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 765

din 28 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Gabriel Olteanu în Dosarul nr. 161/42/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.606D/2016.

2. La apelul nominal răspunde avocatul Danil Matei, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, cu împuternicire avocațială la dosar, precum și consilierul juridic Vladimir Alexandru Ciobanu, pentru Agenția Națională de Integritate, cu delegație la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale și admiterea excepției, întrucât textul de lege criticat este lipsit de predictibilitate și de rațiune. De altfel, textul a și fost modificat, ulterior invocării excepției, în sensul celor susținute de autorul acesteia. Textul în forma anterioară modificării, criticat prin prezenta excepție de neconstituționalitate, a creat jurisprudență neunitară, din cauza redactării sale. Mai arată că, în speță, în cazul de incompatibilitate reținut de Agenția Națională de Integritate, societatea nu a funcționat, fiind declarată inactivă.

4. Reprezentantul Agenției Naționale de Integritate solicită, în esență, respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 12 și nr. 13 din 19 ianuarie 2016 și nr. 347 din 7 mai 2015. Consideră că nu au intervenit elemente noi care să conducă la schimbarea acestei jurisprudențe. Depune concluzii scrise în acest sens.

5. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, existând precedent constituțional și nefiind elemente noi care să ducă la schimbarea practicii în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Sentința nr. 178 din 17 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 161/42/2016, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatorul Gabriel Olteanu, în cadrul soluționării contestației formulate de autorul excepției împotriva raportului de evaluare întocmit la data de 10 februarie 2016 de către Agenția Națională de Integritate, prin care s-a stabilit că reclamantul a încălcat regimul juridic al incompatibilităților în perioada 20 martie—24 noiembrie 2014, deoarece a deținut funcția de viceprimar și administrator al unei societăți, regăsindu-se în situația de la art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că, într-un stat de drept, prevederile normative trebuie să aibă rațiune și predictibilitate. Textul art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 se referă la societățile comerciale active, în care un primar/viceprimar este interesat, și astfel dispăre separația dintre exercițiul unei funcții de autoritate și o funcție de decizie într-o societate comercială, care ar putea fi favorizată sau menajată prin acest exercițiu. A nu distinge, potrivit textului de lege criticat, între o societate declarată inactivă, prin suspendarea activității, pe o perioadă de 3 ani, cum este în speță, o societate dizolvată și lichidată în timpul exercițiului uneia dintre funcțiile publice invocate de art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, și o societate a cărei activitate stă sub decizia aceluia funcționar public, înseamnă a-l condamna pe acesta doar în temeiul unei absențe. În continuare, autorul excepției de neconstituționalitate invocă elemente de fapt din dosar.

8. **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale. Mai arată că pretinsa lipsă de predictibilitate și de rațiune a normei juridice, care nu face distincție între o societate activă și una inactivă, nu se verifică. Dispoziția legală este clară, deoarece incompatibilitatea vizează cumulul de calități, și nu realizarea anumitor activități.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 12 din 19 ianuarie 2016, nr. 167 din 17 martie 2015 și nr. 225 din 15 februarie 2011. De asemenea, achiesează la opinia instanței, potrivit căreia dispoziția de lege criticată este clară, deoarece incompatibilitatea vizează cumulul de calități, iar nu realizarea anumitor activități. Prin urmare, este evident că prin stabilirea unei incompatibilități între funcția de viceprimar/primar și aceea de membru al consiliului de administrație la instituțiile publice nu se aduce atingere niciunui principiu constituțional. În consecință, reglementarea criticată se integrează scopului legii și nu contravine normelor constituționale invocate.

11. **Avocatul Poporului** menționează că își păstrează punctul de vedere astfel cum a fost exprimat în dosarele Curții Constituționale nr. 316D/2014, nr. 469D/2014, nr. 512D/2014, nr. 513D/2014 și nr. 799D/2014, în sensul că incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile de lege criticate reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și ale părții din ședința publică, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în actul de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare. Aceste dispoziții aveau, la data sesizării Curții Constituționale, următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum*

și la instituțiile publice;”. Ulterior sesizării Curții Constituționale, partea introductivă a art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 a fost modificată prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 2 mai 2017, fără să păstreze soluția legislativă criticată de autorul excepției de neconstituționalitate, iar art. 87 alin. (1) lit. d) a fost modificat prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 17 iunie 2017. În prezent, dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 au următorul cuprins: „*Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau profesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială pe care o conduce deține participație;*”. Însă, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017, s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011, sau prin Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 21 iulie 2015, constatând constituționalitatea acestora.

17. Prin Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, precitată, Curtea a reținut că activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora. Curtea a constatat că incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile legale criticate reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Totodată, Curtea a observat că încetarea mandatului intervine în temeiul legii, în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile, în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție.

18. Reglementarea incompatibilităților privind aleșii locali a mai fost supusă controlului de constituționalitate, Curtea statuând, prin Decizia nr. 336 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 16 august 2017, paragraful 19, că instituirea unei astfel de reglementări este impusă de necesitatea asigurării îndeplinirii cu obiectivitate de către persoanele care exercită o demnitate publică sau o funcție publică de autoritate, a atribuțiilor ce le revin potrivit Constituției, în deplină concordanță cu principiile imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public.

19. Totodată, prin Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, paragraful 30, Curtea a reținut că înlăturarea incompatibilității depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități incompatibile. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică ce obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă, în același timp, o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două funcții ar putea duce la afectarea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel Olteanu în Dosarul nr. 161/42/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

20. Prin Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, precitată, paragraful 21, Curtea a reținut că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate, stabilind cu claritate incompatibilități specifice aleșilor locali, dau expresie voinței legiuitorului, care a apreciat că funcțiile publice care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice sunt incompatibile cu funcțiile private, specifice mediului de afaceri, întrucât cumulul acestora ar putea duce la atingerea interesului public și a încrederii cetățenilor în autoritățile administrației publice.

21. În final, referitor la criticile privind aspectele de fapt ale situației juridice a autorului excepției, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, stabilirea în concret a stării de incompatibilitate a alesului local revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale incidente în materie, astfel încât soluția pronunțată să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese (a se vedea în acest sens Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016, și Decizia nr. 774 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 16 martie 2017).

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. În final, Curtea reține că, prin Legea nr. 87/2017, legiuitorul a modificat substanțial soluția legislativă criticată de autorul excepției din prezenta cauză, în sensul că a stabilit că funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu „exercitarea” funcțiilor sau calităților prevăzute la lit. a)—d) ale art. 87 din Legea nr. 161/2003.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea doamnei Andreea Păstîrnac din funcția
de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Andreea Păstîrnac se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 8 februarie 2018.

Nr. 60.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Andreea Păstîrnac în funcția
de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru
al prim-ministrului**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Andreea Păstîrnac se numește în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 8 februarie 2018.

Nr. 61.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

